

Kádár Pál

A Magyar Honvédség új szervezetéhez kapcsolódó felső szintű vezetés-irányítás jogi keretei

„Salus rei publicae suprema lex esto.”¹

Az elmúlt két év jelentős változásokat hozott a Magyar Honvédség szervezetében. A szerző egy korábbi cikkében, amely megjelent az interneten (a <http://www.zmne.hu/kulso/mhmt>) rövid áttekintést adott a Magyar Honvédség és a felső szintű vezetéséért és irányításáért felelős szerv új szervezeti felépítéséről. Jelen cikk szorosan kapcsolódik az előzőhöz, amelyben a szerző áttekintést ad a Magyar Honvédség új szervezetéhez kapcsolódó felső szintű vezetés-irányítás jogi kereteiről, a vezetési rendszert meghatározó szabályozókról.

A Magyar Honvédség irányítására és vezetésére vonatkozó legalapvetőbb szabályokat maga az Alkotmány tartalmazza. Ezek a rendelkezések nem csak a Magyar Honvédség létét és alaprendeltetését deklarálják, hanem az irányítás legfontosabb szabályait: „40/B. § (3) A Magyar Honvédség irányítására – ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik – az Alkotmányban meghatározott keretek között kizárólag az Országgyűlés, a köztársasági elnök, a Honvédelmi Tanács, a Kormány és az illetékes miniszter jogosult.”

Az alkotmányos szabályozás lényege, hogy a haderő irányítása nem vonható el az arra feljogosított szervektől és a részletes szabályok megalkotásához is minősített többségre van szükség a parlamentben. Ennek megfelelően biztosított a Magyar Honvédség polgári irányítása is, míg szintén az Alkotmány mondja ki, hogy a köztársasági elnök a Magyar Honvédség főparancsnoka. Szükséges azonban megjegyezni, hogy ez a főparancsnoki jogállás nem jelent valós katonai vezetési jogosítványokat, nem hatásköri szabály, ahogy ezt a 48/1991. (IX. 26.) AB határozat is kiemelte, jelentősége csupán annyi, hogy a köztársasági elnököt legalább egy hagyományos főparancsnoki jogosítvánnyal fel kell ruházni.

---

1 A köz dolgainak üdve legyen a legfőbb törvény.

Szintén az Alkotmány tartalmazza az Országgyűlés legfontosabb honvédelmet is érintő jogosítványait. Ennek értelmében az OGY jogosult dönteni a hadiállapot kinyilvánításáról és a békekötés kérdéséről, kihirdetni a rendkívüli állapotot². Az OGY hozza létre a Honvédelmi Tanácsot is, amely a minősített időszakban a honvédelem irányításának legfelső szintű központi szerve, és ebben az időszakban egyedülként gyakorolja a Kormány, a KE és az OGY ráruházott jogait.

Az OGY dönt a Magyar Honvédség országon belüli vagy külföldi alkalmazásáról, külföldi fegyveres erők magyarországi, vagy az ország területéről kiinduló alkalmazásáról, a Magyar Honvédség békefenntartásban való részvételéről, külföldi hadműveleti területen végzett humanitárius tevékenységéről, valamint a Magyar Honvédség külföldi, illetve a külföldi fegyveres erők magyarországi állomásozásáról – amennyiben ezekre nem a Kormány jogosult a 40/C § alapján.

A NATO és EU csatlakozást követően felül kellett vizsgálni azt a korábbi szabályt, amely szerint minden esetben az Országgyűlés döntött a fenti kérdésekben. Mára a haderő rugalmas alkalmazhatósága, valamint a szövetségi együttműködés biztosíthatósága érdekében, amennyiben az Európai Unió vagy az Észak-atlanti Szerződés Szervezete döntésén alapul a feladat, a Kormány jogosult engedélyezni a fentieket és a kapcsolódó csapatmozgásokat. Ez a módosítás nem sérti a polgári irányítás követelményét, egyszerűsíti azonban az engedélyezési eljárást.

Az Országgyűlés kiemelt jogosítványa a haza védelmével összefüggésben az, hogy külső fegyveres támadás veszélye esetén vagy szövetségi kötelezettség teljesítése érdekében meghatározott időre kihirdetheti (meghosszabbítja) a megelőző védelmi helyzetet, és felhatalmazhatja a Kormányt a szükséges intézkedések megtételére. Ez a megoldás hivatott biztosítani a haza közvetlen felkészülését egy esetleges fegyveres harc megvívására. Ezt az alkotmányos helyzetet tekinthetjük a rendkívüli állapot előszobájának is.

Az alkotmányos szabályozás részeként fogalmazódik meg a Kormány néhány további jogosítványa is, melyek közül a Magyar Honvédség működésének irányítására vonatkozó rendelkezés a legfontosabb jelen cikk szempontjából. A működés-irányítás ennek megfelelően magában foglalja a szervezet közelebbi céljainak és működési szabályainak meghatározását, a közvetlen feladatszabás, az ellenőrzés és a beszámoltatás lehetőségét – figyelemmel a magasabb szintű jogszabályok és határozatok adta keretekre.

A szabályozási rendszer következő szintjén áll a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény, amely a honvédelem teljes rendszerét szabályozza, a hadkötelezettség rendszerétől, az egyes szereplők honvédelemben betöltött funkcióján át, a Magyar Honvédségre vonatkozó részletes rendelkezéseken keresztül, a minősített időszakok idején alkalmazható szabályokig.

A Hvt. szerint a honvédelem irányítása megoszlik a köztársasági elnök, az Országgyűlés, a kormány és az illetékes miniszterek között. Látható, hogy az alapvető hatalmi ágak közül kettő is érintett a honvédelem irányításában, a törvényhozás és a végrehajtó hatalom. Sui generis hatalmi ágként értelmezhetjük a köztársasági

---

2 Hadiállapot vagy idegen hatalom fegyveres támadásának közvetlen veszélye (háborús veszély) esetén.

elnököt is, aki a Honvéd Vezérkar főnökére és a tábornokokra vonatkozó kinevezési és egyéb jogköreivel, az ország Fegyveres Védelmi Tervére vonatkozó jóváhagyási jogkörével, valamint a részére a Kormány által adandó tájékoztatási kötelezettséggel érdemben képes hatást gyakorolni a rendszer működésére.

Az Országgyűlés a honvédelem irányítása terén alapvetően a jogalkotás eszközeivel él. Törvényben szabályozza a honvédelem rendszerét és a Magyar Honvédség működésére vonatkozó szabályokat, az éves költségvetési törvényben meghatározza a honvédelmi feladatokra fordítandó kiadások összegét, megállapítja a Magyar Köztársaság biztonság- és védelempolitikájának alapelveit, valamint az azokban előírt feladatok végrehajtásának főbb irányait és feltételeit. Külön határozatban határozza meg a Magyar Honvédség hosszú távú fejlesztésének irányait³. A Magyar Honvédség részletes bontású létszámát⁴, fejlesztésének főbb haditechnikai eszközeit⁵ is az Országgyűlés foglalja határozatba. Mindezek összességében a polgári irányítás legfelső szintjeként is értelmezhetők.

Hangsúlyoznunk szükséges, hogy a fentiekben részletezett szabályrendszer nem teljesen koherens, mivel vegyesen tartalmaz rendelkezéseket a honvédelem egészére és a Magyar Honvédségre vonatkozóan. Ez az inkoherenca nem okoz gondot a honvédelem egésze szempontjából, azonban kétségkívül a logikai jogértelmezés ellen hat.

A Hvt. részletesen meghatározza a Kormány jogosítványait, melyek közül a Magyar Honvédség működésének irányítása körében a legfontosabb a Honvédség felső szintű irányításának és vezetésének rendjére vonatkozó szabályok meghatározása. Ezt a Kormány a Magyar Honvédség irányításáról és felső szintű vezetéséről szóló 2134/2006. (VII. 27.) Korm. határozatában végezte el, amely a honvédelmi miniszter, az államtitkár, a szakállamtitkárok és a kabinetfőnök, valamint a Honvéd Vezérkar főnöke mellett, meghatározza a szakirányításra jogosult vezetők jogosítványait, a szakirányítás máshol meg nem fogalmazott tartalmát, kijelöli a Magyar Honvédség középszintű vezető szervét. Ez a határozat képezi alapját a jogszabályi szinten túl a HM Szervezeti és Működési Szabályzatának.

A Kormány jogosult továbbá meghatározni a Magyar Honvédség területi elhelyezésének, felszerelésének, felkészítésének alapvető követelményeit, az ország területének hadművelési előkészítésére vonatkozó feladatokat, továbbá a megelőző védelmi helyzet kihirdetése esetén, illetve az Alkotmány 19/E. §-a szerinti váratlan támadás elhárítására, az alkotmányos rend, az állampolgárok élet- és vagyonbiztonsága, a közrend és a közbiztonság védelme érdekében a szükséges intézkedéseket.

Ez utóbbi jogosítványok Kormányhoz telepítésének indoka elsődlegesen az, hogy biztosított legyen az azonnali döntéshozatal, és a katonai erő szükség szerinti, időben történő alkalmazása. Az intézkedések nagyobb része az ország Fegyveres Védelmi Tervében került rögzítésre.

3 51/2007. (VI. 6.) OGY határozat

4 106/2007. (XII. 6.) OGY határozat

5 Pl.: 102/2001. (XII. 21.) OGY; 94/1995. (IX. 28.) OGY; 95/1995. (IX. 28.) OGY határozatok

A polgári irányítást erősíti és a megosztott irányítási jogosítványok egyik példája, hogy a Kormány nevében a miniszterelnök vagy az általa megbízott miniszter évente köteles a honvédelmi politika megvalósításáról, a Magyar Honvédség felkészítéséről, állapotáról és fejlesztéséről beszámolni az Országgyűlésnek.

Az ágazati irányítás körében a honvédelmi miniszter is jó néhány jogosítványt gyakorol, de személyével összefüggésben jóval jelentősebbek a Magyar Honvédség mint szervezet irányításának jogosítványai. A Hvt. értelmében a honvédelmi miniszter „irányítja és vezeti” a Honvédséget. Ez a megfogalmazás vezetélméleti megközelítésben furcsának hat, hiszen az irányítás és vezetés fogalmak egymást kizáró differentia specificával rendelkeznek. Amennyiben azonban úgy közelítjük meg ezt a kérdést, hogy a miniszter egyrészt a szervezet élén álló vezető, másrészt azonban a Kormány tagjaként az ágazat felett álló miniszter, kiterjesztő értelmezéssel elfogadhatjuk ezt a rendelkezést.

A honvédelmi miniszter a Magyar Honvédség szakirányítását az erre kijelölt vezető(k) útján, katonai szervezeteinek vezetését a Honvéd Vezérkar főnöke útján valósítja meg. Érdemes itt megállnunk egy kis kitérőre, mivel a szakirányítást mint fogalmat más területen nem ismeri a vezetéstudomány. Ennek megfelelően meg kellett határozni a szakmai irányítás fogalmát és tartalmát. Ezt a feladatot részint a Kormány végezte el a már hivatkozott 2134-esben, részint a HM Szervezeti és Működési Szabályzata tartalmazza az értelmező rendelkezései között.

Röviden összefoglalva: a szakirányítás a szakmai szabályok érvényesítésének joga normatív eszközökkel, amely magában foglalja az ellenőrzés és az utasításadás jogosítványait is a szaktevékenységgel összefüggésben, függetlenül a szolgálati alá-fölérendeltségtől. Ez teszi lehetővé, hogy a Magyar Honvédség vonatkozásában meghatározott szakmai szabályok minden szervezetre érvényesíthetőek legyenek, függetlenül a szervezet hierarchiában elfoglalt szintjétől. Példaként: a védelmi tervezési és infrastrukturális szakállamtitkár logisztikai tárgyú szakutasítása a Honvéd Vezérkar főnökére, de formálisan még a miniszterre nézve is kötelező.

A szakirányítás részletes szabályait szakterületi bontásban a HM Szervezeti és Működési Szabályzata, valamint a Magyar Honvédség belső szabályozó tevékenységét és a szakirányítás rendjét meghatározó utasítás⁶ szabályozza. A szabályozás rendező elve az, hogy a teljes Magyar Honvédség vonatkozásában szakmai szabály meghatározására csak a minisztérium szervezetébe tartozó vezető jogosult, amely kiegészül azzal az alapvető rendelkezéssel, hogy közép-, vagy annál alacsonyabb szintű katonai vezető a szakmai szabályoknak is parancsnoki eszközökkel (paranccsal és intézkedéssel) szerez érvényt, és a katonai szervezetek szolgálati főnökei nem jogosultak önálló szabályozásra, felelősségük a szakmai tartalmú szabályozást érintő parancsnoki döntés előkészítése.

A honvédelmi miniszter a Magyar Honvédség irányításával összefüggésben jogosult megállapítani a katonai vezetés rendjét, a Honvédség vezetési szintjeit. Emellett szabályozza a Honvédség készenléte fenntartásának és fokozásának szabá-

---

6 119/2007. (HK 20.) HM utasítás a Magyar Honvédség belső rendelkezései kiadásának és a szakirányítás rendjéről.

lyait, illetve intézkedik az egyes katonai szervezetek készenlétének fokozására⁷. A honvédelmi miniszter irányítási jogosítványai közé sorolandó a Honvédség költségvetési javaslatának elkészíttetése, a költségvetési előirányzatok jogszabályok szerinti felhasználásának irányítása is, valamint a Magyar Honvédség gazdálkodására vonatkozó szabályok meghatározása.

Nem meglepő, hogy a tárca elsőszámú vezetőjeként a honvédelmi miniszter jogosult meghatározni a személyügyi hatásköröket, szabályozni a katonák szolgálati körülményeinek feltételeit, és kiadni az alapvető anyagi-technikai, közlekedési, logisztikai, pénzügyi, egészségügyi, igazgatási és jogi tevékenységére vonatkozó rendelkezéseket. Fontos irányítási jogosítványnak tekintendő a miniszter törvényességi felügyeleti jogköre, mellyel összefüggésben jogosult bármely jogszabálysértő intézkedés megsemmisítésére, megváltoztatására.

A Magyar Honvédség irányítási rendszerét is érintő sajátos jogszabály-módosításra került sor 2006-ban, amikor a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény alapvetően megváltoztatta a magyar államigazgatás központi szerveinek felépítését és működésének szabályait⁸. A jogszabály megszüntette a közigazgatási államtitkár intézményét, s helyébe új vezetési struktúrát emelt, melyben a miniszter alatt az őt teljes jogkörrel⁹ helyettesítő államtitkár szerepel, munkájukat pedig szakállamtitkárok támogatják.

A honvédelem vonatkozásában a jogszabály végrehajtása azért jelentett nehézséget, mert a Honvédelmi Minisztérium – a többi minisztérium között egyedülként – nem kizárólag ágazati irányítási, hanem katonai vezetési funkciókat is ellát, ennek megfelelően került kialakításra a szervezete. Gondot okozott az is, hogy a közigazgatási államtitkár rendszerből történő kikerülésével megbomlott a HVKF-KÁT egyensúlyon alapuló vezetési-irányítási rendszer és a jogszabály értelmében a közigazgatási államtitkár jogosítványait a miniszter örökölte meg. Ennek megfelelően a miniszter látszólag azonos szintre került saját beosztottjával, a Honvéd Vezérkar főnökével.

A jogalkotó felismerve a problémát 2007. január 1-jei hatállyal korrigálta a Hvt. szövegét. A jelenleg hatályos szöveg a KÁT helyett „a hivatali szervezet vezetésére a miniszter által kijelölt személyt”, illetve másutt a „szakirányításra jogosult személyt” emelte be. Ez a módosítás azonban már érdemben is befolyásolja a vezetés és irányítás rendszerét – holott a jogalkotó szándéka nyilvánvalóan nem ez volt¹⁰. A hatályos szöveg alapján ugyanis nem kizárható annak lehetősége, hogy a korábban egy személy – a KÁT – által ellátott feladatok megosztásra kerüljenek, illetve a korábban jogszabályi szinten meghatározott jogkörök ma a miniszter személyes döntésétől függően kerülhetnek áttelepítésre. A fenti, formálisan jogszerű lehetőséggel élt is a döntéshozó, és így került meghatározásra a HM jelenlegi szervezete, kerültek megosztásra a hatáskörök.

7 A készenlét fokozása az MH egésze vonatkozásában a Kormány jogosítványa.

8 A jogszabály szabályozási tartalma Dr. Sárközy Tamás: Államszervezetünk potenciazavarai c. munkájában publikált elméleti alapokon nyugszik

9 Az Alkotmánybíróság döntése szerint a helyettesítés joga nem terjed ki a jogalkotás területére.

10 Amennyiben ez lett volna a szándék, akkor 2/3-os többséggel kellett volna elfogadnia a parlamentnek a módosítást.

A működés eddigi tapasztalatai egyértelműen igazolják, hogy a jelenlegi hatás-körmegosztás nagyobb hatékonysággal működik, mint a korábbi egyszemélyes változat, hiszen a szakterületi bontás megalapozottabb döntés-előkészítést tesz lehetővé és jelentősen csökkenti a vezetők leterheltségét is.

A Magyar Honvédség vezetése szempontjából kiemelt jelentőségűek a Honvéd Vezérkar főnökének jogosítványai. A Magyar Honvédség korábbi parancsnokának funkcióit¹¹ is részben a Honvéd Vezérkar főnöke látja el, egyszemélyben gyakorolva a katonai vezetés legfelső szintjén jelentkező jogköröket. Emlékeztetni kívánok azonban arra, hogy a katonai vezetési aktusok nem terjeszkedhetnek túl a szakirányítás keretein, így a törvényben megjelenített jogosítványok kizárólag erre figyelemmel értelmezhetőek. A HVKF vezetési jogköre az alárendeltségébe tartozó főosztályokra és a hadrendbe tartozó katonai szervezetekre terjed ki, nem rendelkezik jogosítványokkal a tárca fennmaradó alárendeltjei felett. Ez tényszerűen megközelítőleg 21 800 fő feletti vezetési jogosítványt jelent, szemben a tárca közel 28 700 fős létszámával.

Itt érdemes ismét néhány gondolatot kiemelni. A 106/2007. (XII. 6.) OGY határozat alapján a Magyar Honvédség létszáma legfeljebb 23 950 fő lehet, míg a 2007 végén módosított 2204/2006. (XI. 27.) Korm. határozat a tárca alárendeltségébe tartozó összes szervezet létszámát 28 700 főben határozta meg. Látható, hogy a két szám közötti eltérés meglehetősen jelentős ahhoz képest, hogy korábban a fejezeti létszám egyetlen számként jelentkezett. Ennek az az oka, hogy a 2005 januárjától hatályos Hvt. egyértelműen meghatározza az MH részeit, így a tárca vezetőjének más módon alárendelt szervezetek létszámai nem jelennek meg az OGY döntésében.

A 23 950 fős MH létszámon belül is két nagy csoportról beszélhetünk, melyek egyike a minisztérium 499 fős és a háttérintézményi struktúra 1500 fő körüli létszámát, másik része pedig a katonai szervezetek létszámát takarja. Ez egészül ki még a katonai ügyészségek szervezetének kevesebb, mint 200 státuszával.

A haderóreform befejeztével párhuzamosan egy terminológiai frissítést is elvégzett a honvédelmi tárca, amely a katonai szervezetek vonatkozásában bontja tovább a létszámot. Ennek megfelelően az ún. csapatrendeltetésű katonai szervezetek állományába tartozik 21 030 fő¹², míg a fennmaradó státuszok a „nem csapatrendeltetésű katonai szervezetek” csoportjába kerültek besorolásra. A két szervezetcsoport-típus közti megkülönböztetés alapja jogilag nem definiálható¹³, az kizárólag a szervezetek rendszerben betöltött funkcionális szerepén alapul.

Továbbhaladva a Magyar Honvédség vezetését és irányítását meghatározó okmányok áttekintésén jutunk el a mindennapokban legtöbbször forgatott HM SZMSZ-hez. Az SZMSZ mint működési alapokmány sajátossága, hogy a HM kidolgozó felelőssége mellett a miniszterelnök jóváhagyása szükséges annak hatályba

11 A Magyar Honvédség parancsnoka mint funkció 2001-ben megszűnt.

12 Az adat forrása a Népszabadság 2008. január 25-i szám „Jelentem, befejeztük!” című szövevényi reagálása.

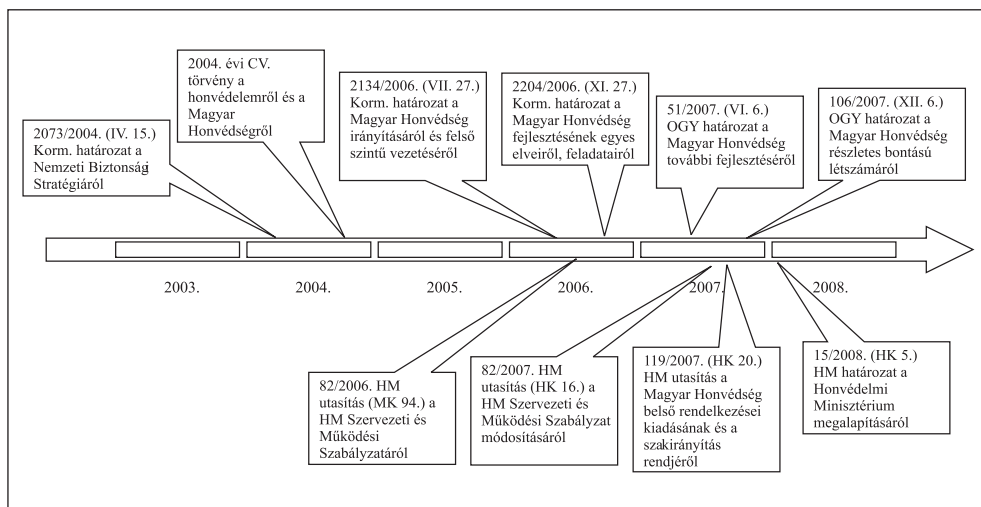
13 A Hvt. ezt a csoportbontást nem szabályozza. Az új terminológia bevezetése meglehetősen megkavarta a honvédelemmel foglalkozó publicistákat, akik kevésbé értették, hogy hogyan nőtt a csapattartozat létszáma majdnem 4000 fővel, miközben jelentősen csökkent az összlétszám.

lépéséhez. Ez a megoldás minden eddiginél magasabbra emelte a szervezeti szabályok megállapításának szintjét. Az SZMSZ tartalmazza a fentebb már érintett hatáskörök elosztását és meghatározza a minisztérium egyes tevékenységeinek eljárás rendjét. Összehasonlítva más minisztériumok szabályozóival, a HM működési szabályai meglehetősen összetettek és részletesek, melynek egyik oka maga az a tény, hogy a katonai vezetési funkciókat és feladatokat össze kellett hangolni az irányítási funkciókkal.

A szabályozási rendszerben figyelmet érdemel a minisztériumi főosztályvezető jogi helyzete, akik de facto nem szolgálati előljárói a katonai szervezeteknek, ugyanakkor a szakirányítás területén létező döntés-előkészítési jogosítványaik tényleges befolyásolási lehetőséget biztosítanak számukra.

A szabályozói rendszer elemeinek felsorolása során nem hagyhatóak figyelmen kívül a NATO dokumentumai (MC-k, STANAG-ek) sem, azonban ezek hatása a vezetés rendszerére önmagában kevésbé gyakorol hatást. Amennyiben erre mégis igény mutatkozik, szükséges a szabályozók hazai implementálása, végső esetben a jogszabályok korrekciója. (Erre példaként hozható fel az MC54, amely a NATO egységes légvédelmi rendszerére vonatkozó szabályokat tartalmazza, s amely alapján a Hvt. légerőre vonatkozó fegyverhasználati szabályai is kialakításra kerültek.) A szabályozók listáját a 15/2008. (HK 5.) HM határozattal zárom, amely az 1848 óta jogfolytonosnak tekinthető Honvédelmi Minisztérium alapító határozata, és amely kiadásával a Magyar Honvédségre vonatkozó legfontosabb jogforrások sora teljessé vált.

A legfontosabb szabályozók kronológiáját az alábbi ábra szemlélteti:

* * *

Összefoglalva a fentieket, látnunk kell, hogy a Magyar Honvédség működésére és fejlesztésére vonatkozó lapszabályozók rendelkezésre állnak, ezek rendszere a felső szintű szabályozók vonatkozásában kiteljesedett. A szabályozók sora az Alkotmánytól a miniszteri utasításokig bezárólag rendelkezésre áll, ezek logikai láncolata

hosszú idő után újra biztosított¹⁴. Beazonosítható az állami szervek, az állami- és katonai vezetők, valamint a főosztályvezetők pontos hatásköre, áttekinthető és a jogi környezet kínálta kereteken belül egyszerű a vezetés és irányítás rendszere.

A tárca előtt áll még az alacsonyabb szintű szakmai szabályozók áttekintése és korszerűsítése, amely nem kevésbé bonyolult feladat. Azonban reményeim szerint ehhez az alapjaiban stabil szervezeti keretek hosszabb távon is adottak, ami lehetővé teszi a feladat alapos és magas színvonalú elvégzését.

Bízom benne, hogy cikkem hozzájárul a Magyar Honvédség irányítását és vezetését rendszerét átfogó szabályozás áttekintéséhez mindazok számára, akik nem mindennap foglalkoznak ezzel szakterülettel.

FELHASZNÁLT IRODALOM

- Bocskai István: „Jelentem, befejeztük”, Népszabadság 2008. január 25.
 Kern Tamás: A rendszerváltás utáni haderőreform-kísérletek. 2008. SZÁZADVÉG műhelytanulmányok 7.
 Dr. Sárközy Tamás: Államszervezetünk potenciazavarai, HVG-ORAC 2006.
 1949. évi XX. törvény a Magyar Köztársaság Alkotmánya
 2004. évi CV. törvény a honvédelemről és a Magyar Honvédségről
 1992. évi LXIII. törvény a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról
 2006. évi LVII. törvény a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról
 51/2007. (VI. 6.) OGY határozat a Magyar Honvédség további fejlesztéséről
 106/2007. (XII. 6.) OGY határozat a Magyar Honvédség részletes bontású létszámáról
 102/2001. (XII. 21.) OGY határozat a harcászati repülőerők fejlesztéséről
 94/1995. (IX. 28.) OGY határozat a légvédelem rádiólokációs felderítő-, információs és vezetési rendszere fejlesztéséről
 95/1995. (IX. 28.) OGY határozat a légvédelem földközeli és kis magasságú oltalmazási képességének megőrzéséről
 2073/2004. (IV. 15.) Korm. határozat a Nemzeti Biztonsági Stratégiáról
 2204/2006. (XI. 27.) Korm. határozat a Magyar Honvédség fejlesztésének egyes elveiről, feladatairól
 2117/2006. (VI. 30.) Korm. határozat a Miniszterelnöki Hivatalban, a minisztériumokban, az igazgatási és az igazgatás jellegű tevékenységet ellátó központi költségvetési szerveknél foglalkoztatottak létszámáról
 2118/2006. (VI. 30.) Korm. határozat az államháztartás hatékony működését elősegítő szervezeti átalakításokról és az azokat megalapozó intézkedésekről
 2134/2006. (VII. 27.) Korm. határozat a Magyar Honvédség irányításáról és felső szintű vezetéséről
 2009/2007. (I. 30.) Korm. határozat a központi egészségügyi szolgáltató szervezetek létrehozásáról
 82/2006. HM utasítás (MK 94.) a HM Szervezeti és Működési Szabályzatáról
 119/2007. (HK 20.) HM utasítás a Magyar Honvédség belső rendelkezései kiadásának és a szakirányítás rendjéről
 15/2008. (HK 5.) HM határozat a Honvédelmi Minisztérium megalapításáról
 48/1991. (IX. 26.) AB határozat

14 A belső szabályozók rendjéről szóló 25/1997. HM utasítást csak 2007. végén váltotta fel a helyébe lépő új utasítás, miközben a magasabb szintű jogi környezet alapjaiban is többször is megváltozott.